

αιώνιος

αιώνιος, -α, -ο, επιθ. [<αρχ. αἰώνιος], αἰώνιος. **1.** (ειρωνικά) που για όλη του τη ζωή ή για ένα μεγάλο διάστημα από αυτή διατηρεί τον ίδιο τίτλο ή ιδιότητα: «αιώνιος πρόεδρος || αἰώνιος φοιτητής || αἰώνιος τεμπέλης». **2.** (για πράγματα) που είναι άφθαρτος, γερός, ανθεκτικός: «αιώνια κατασκευή || αἰώνιο σπίτι». **3.** στον πλ., (ιδίως για κάτι κακό) που επαναλαμβάνονται συχνά πυκνά: «δε σταμάτησαν ποτέ τους αἰώνιους καβγάδες τους || δε θα γλιτώσουμε απ' τα αἰώνια τροχαία δυστυχήματα». Επίρρ. **αιώνια**. (Ακολουθούν 14 φρ.).

- αἰώνια γυναίκα, βλ. λ. γυναίκα·
- αἰωνία του η μνήμη! βλ. λ. μνήμη·
- αἰώνιο θηλυκό, βλ. λ. θηλυκό·
- έφυγε για το αἰώνιο ταξίδι, βλ. λ. ταξίδι·
- η αἰώνια ανάπαυση, βλ. λ. ανάπαυση·
- η αἰώνια ζωή, βλ. λ. ζωή·
- η αἰώνια πόλη, βλ. λ. πόλη·
- ο αἰώνιος ύπνος, βλ. λ. ύπνος·
- οι αἰώνιες μονές, βλ. λ. μονή·
- πήγε στις αἰώνιες μονές, βλ. λ. μονή·
- το αἰώνιο σκοτάδι, βλ. λ. σκοτάδι·
- το αἰώνιο ταξίδι, βλ. λ. ταξίδι·
- το αἰώνιον πυρ, βλ. λ. πυρ·
- το ντέρμπι των αἰωνίων (ενν. αντιπάλων), βλ. λ. [ντέρμπι](#).